

Den stjalne tøøre

Der var engang en mand, som sad til bords med sin kone og sine børn og en god ven, der var kommet på besøg. Da klokken slog tolv, åbnedes døren og et lille blegt barn kom ind i snehvide klæder. Det så hverken til højre eller venstre, sagde ikke et ord og gik lige forbi dem ind i værelset ved siden af. Lidt efter kom det igen og gik ganske stille uå af døren. De to følgende dage gik det ligesådan, og den fremmede spurgte da faderen, hvem det smukke barn var, som hver dag gik igennem stuen. "Jeg har ikke set noget," svarede han, "og jeg kan heller ikke tænke mig, hvem det skulle være." Da det kom igen næste dag, viste manden det til de andre, men ingen af dem kunne se det. Han fulgte nu efter det ind i stuen, og så da, at det sad og gravede med fingrene i dørsprækken, men da det fik øje på den fremmede forsvandt det. Han fortalte nu, hvad han havde set, og beskrev barnet nøje, og moderen udbrød da: "Det må være mit eget barn, som er død for fire uger siden." De brækkede nu gulvet op og fandt en tøøre, som barnet engang havde fået af sin mor for at give den til en fattig mand. Hun havde imidlertid tænkt: "Den kan jeg købe mig en tvebak for," og havde gemt den i gulvsprækken. Nu havde hun ikke haft ro i graven, men var kommet igen hver dag for at søge efter pengene. Forældrene gav tøøren til en fattig mand, og siden den tid viste barnet sig aldrig mere.

* * *